

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobce: V. K.**, zastoupen JUDr. Alžbětou Prchalovou, advokátkou, se sídlem Brno, Dřevařská 25, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 55 Az 521/2003 - 28 ze dne 31. 5. 2004,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 55 Az 521/2003 - 28 ze dne 31. 5. 2004, kterým byla odmítnuta stěžovatelova žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 12405/VL - 20 - P11 - 2001 ze dne 23. 1. 2003, kterým nebyl stěžovateli udělen azyl a kterým bylo deklarováno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování.

Stěžovatel v kasační stížnosti tvrdí, že se domáhal přezkumu celého rozhodnutí, není tedy pravda, že by ve svém podání neoznačil výroky. Stěžovatel uvádí, že není vzdělán v právním řádu České republiky a dle poučení, které dostal od žalovaného, „... mu stačilo podat žádost o přezkum rozhodnutí soudem ...“. O tom, že by jeho podání mělo obsahovat ještě další náležitosti, poučen nebyl. Krajský soud pak stěžovatele vyzval, aby uvedenou žalobu doplnil, ale lhůta, kterou v usnesení určil, byla pro stěžovatele příliš krátká na to,

aby mohl odstranit všechny nedostatky svého podání. Stěžovatel dále poukazuje na to, že výkon rozhodnutí krajského soudu by mu přinesl značnou újmu, považuje za potřebné vzít v úvahu i humánní hlediska a nikoli jen přesné znění příslušných právních předpisů. Stěžovatel dále poukazuje na vady řízení před žalovaným a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Stěžovatel také žádá o přiznání odkladného účinku jím podané kasační stížnosti.

Žalovaný důvodnost kasační stížnosti popírá a navrhuje její zamítnutí.

Z obsahu soudního spisu zjistil Nejvyšší správní soud pro posouzení této právní věci následující rozhodné skutečnosti: stěžovatel podal dne 30. 1. 2003 žalobu formulářového typu, v obdobných řízeních hojně používanou, kde namítal porušení některých procesních ustanovení správního řádu a zákona o azylu, přitom se omezil na citaci jednotlivých ustanovení. Navrhl napadené rozhodnutí žalovaného zrušit. Krajský soud usnesením č. j. 55 Az 521/2003 - 14 ze dne 21. 5. 2003 stěžovatele vyzval k doplnění žaloby o označení žalobních bodů, z nichž bude patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí žalovaného za nezákonné nebo nicotné, a o návrh na provedení důkazů k prokázání jeho tvrzení. K tomu byla stěžovateli stanovena lhůta 15 dnů a stěžovatel byl poučen o důsledcích jejího marného uplynutí. Toto usnesení bylo stěžovateli do vlastních rukou doručeno dne 10. 6. 2003. Stěžovatel žalobu doplnil svým podáním doručeným soudu dne 25. 6. 2003. Obsahem je doplnění žaloby totožné se žalobou samotnou. Krajský soud následně kasační stížností nyní napadaným usnesením žalobu odmítl, neboť dospěl k závěru, že i přes výzvu žaloba nadále nesplňuje podmínky pro to, aby se krajský soud mohl věcí zabývat meritorně. Usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno dne 9. 7. 2004, ten je napadl kasační stížností dne 22. 7. 2004.

Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“) osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Pokud jde o přípustnost kasační stížnosti, tu je třeba posoudit ve vztahu k uplatněným kasačním důvodům. Stěžovatel v kasační stížnosti formálně poukazuje na kasační důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., jímž je nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Podle obsahu kasační stížnosti však Nejvyšší správní soud dovozuje, že stěžovatel uplatňuje kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí jeho žaloby, kterou dovozuje ze skutečnosti, že pro odmítnutí nebyly splněny zákonné podmínky. Pokud jde o skutková tvrzení kasační stížnosti, pak ze stěžovatelových tvrzení, podle nichž se u soudu domáhal přezkumu celého rozhodnutí žalovaného, není vzdělán v českém právním řádu a poučen byl žalovaným toliko o tom, že postačí podat žalobu, ty z hlediska uplatněného kasačního důvodu musí Nejvyšší správní soud považovat za irelevantní. Není zřejmé, co z nich stěžovatel dovozuje, k jakému závěru prostřednictvím těchto tvrzení hodlá dospět a proč jsou tedy tato tvrzení v kasační stížnosti uvedena. Žádnou nezákonnost napadeného usnesení ani žádnou vadu řízení před soudem, proti kterému kasační stížnost směřuje, z nich totiž stěžovatel nedovozuje, přitom ani Nejvyššímu správnímu soudu z nich taková argumentace stěžovatele byť i nepřímo nevyplývá. Jedinou námitkou, jež může svým charakterem směřovat k postupu krajského soudu a jíž může být vytýkán jeho postup a dovozována tak nezákonnost nyní napadeného usnesení, je tedy námitka, že lhůta v níž měl stěžovatel doplnit svoji žalobu, byla příliš krátká. Pro tuto námitku je tedy kasační stížnost shledávána přípustnou.

Nejvyšší správní soud tedy napadené usnesení, vázán rozsahem kasační stížnosti a jejími důvody (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), přezkoumal, přitom dospěl k závěru, že důvodná není.

Nejvyššímu správnímu soudu předně nepřísluší činit úvahu v tom směru, co stěžovatele vedlo k jeho námitce o tom, že mu k doplnění žaloby nebyla poskytnuta dostatečná lhůta pro doplnění žaloby, když tuto lhůtu dodržel a podání, jímž doplňoval žalobu, v patnáctidenní lhůtě stanovené soudem učinil. Přesto Nejvyšší správní soud vyslovuje hypotézu situace, v níž by takové tvrzení jedině mohlo být logickým. Šlo by o situaci, pokud by lhůta pro doplnění žaloby byla natolik krátká, že se stěžovatel v doplnění, které soudu k výzvě učinil, musel omezit na skutečnosti, které uvedl již ve svém původním podání. Pokud však jedinou stěžovatelem řádně uplatněnou námitkou, o kterou stěžovatel svůj kasační důvod opírá, je krátká lhůta, která mu byla krajským soudem stanovena, a je-li tedy přezkum realizovaný Nejvyšším správním soudem takto determinován, pak Nejvyšší správní soud dospívá k závěru, že tato námitka důvodnou není. Patnáct dnů pro doplnění žaloby o důvody, z nichž se stěžovatel přezkumu soudu domáhal již podanou žalobou, je lhůtou zcela přiměřenou. Ani ze stěžovatelovy reakce na výzvu krajského soudu ostatně nevyplývá, že by stěžovatel v souvislosti s doplněním žaloby namítal jakoukoli časovou tíseň, případně že by požadoval soudem stanovenou lhůtu prodloužit. Učinil-li tedy stěžovatel poslední den lhůty podání (byť se o něm v kasační stížnosti nezmiňuje), v němž potřebu delší lhůty k vyhovění výzvě soudu nenamítal, neuplatnil-li námitku krátké lhůty kdykoli poté v průběhu řízení před krajským soudem a je-li krajským soudem stanovená patnáctidenní lhůta sama o sobě lhůtou zcela adekvátní rozsahu a obsahu, ve kterém měla být stěžovatelova žaloba doplněna, pak stěžovatelovu tvrzení ohledně krátké lhůty k doplnění jeho žaloby nelze přisvědčit.

Nejvyšší správní soud tedy na základě posouzení stěžovatelem řádně uplatněné námitky uzavírá, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. Za této procesní situace se již Nejvyšší správní soud samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. To by náleželo žalovanému. Protože však žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné náklady, jež by mu vznikly a jež by překročily náklady jeho běžné administrativní činnosti, ze spisu nezjistil, rozhodl tak, že žalovanému, přestože měl ve věci plný úspěch, se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu